

TAMADDUN NURI

Ilmiy, ijtimoiy-falsafiy, madaniy-ma'rifiy,
adabiy-badiiy jurnal

ISSN 2181-8258

Har qanday
taraqqiyotning
asosi fandir

2017-yil, 3-som

**Фидойинг бўлгаймиз
сени, Ўзбекистон!**

Мустақиллигимизнинг
26 йиллик байрами билан
қутлаймиз!

Илмий, ижтимоий-фалсафий,
маданий-маърифий,
адабий-бадиий журнал

МУАССИС:

Қорақалпогистон Республикаси
Беруний тумани ҳокимлиги

ЖАМОАТЧИЛИК ҚЕНГАШИ:

Муҳаммад АЛИ
Кенгесбой КАРИМОВ
Сирожиддин САЙЙИД
Иқбол МИРЗО
Гулестон МАТЕҶУБОВА
Комил АВАЗ
Ўрзобий АБДУРАҲМОНОВ
Дониёр ҲОЖИЕВ
Муротбой ЖУМАНОВ

БОШ МУҲАРРИР:

Мунаввара ҚҰРБОНБОЕВА

БҰЛЫМ МУҲАРРИРИ:
Анвар АПЛАМБЕРГЕНОВ

ТАҲРИР ҲАЙЬАТИ:
Нагмет АЙМБЕТОВ
Ғайратдин ХЎЖАНИЁЗОВ
Қаҳрамон ҚУРОНБОЕВ
Кувончбой ЎРОЗИМБЕТОВ
Аҳмад ОҚНАЗАРОВ
Курбон ШОНИЁЗОВ
Ваҳоб РАҲМОНОВ
Бахтиёр КАРИМОВ
Шодмон ҶОҲИДОВ
Яхшибек АБДУЛЛАЕВА
Рахбар ҲОЛИҚОВА
Машариб АБДУЛЛАЕВ
Баҳодир ЭШОВ
Немат ПОЛВОНОВ
Мәлс ҚОБУЛОВ
Олимос УЛВИЙ

Рассом: Алибек АБДУРАҲМОНОВ
Фотограф: Рўзмат ЎТАМУРОДОВ

Саҳифаловчи-безовчи:
Ғиёсiddин Ўнаров

Техник мұхаррир:
Улуғбек САЙДОВ

Ушбу сон "Тамаддун нури" журналини
таҳририятининг компьютерида саҳифа-
ланди.

Манзилимиз: Қорақалпогистон Респуб-
ликаси, Беруний тумани "Халилар дүстли-
ги" кўчаси, 11-йи.

е-mail: tamaddun-nuri@yandex.ru;

Тел.: (+99893) 718-30-23;

(+99894) 452-71-95.

Босишга 13.06.2017 йилда руҳсат бе-
рилди.

Қоғоз бичими 60x84 ¼. Нашриёт ҳисоб
табоги 6,5.

Журнал 2016 йил 28 сентябрда Ўзбе-
кистон Республикаси Матбуот ва ахборот
агентлиги томонидан № 0843 рақами билан
қайта рўйхатдан ўтган.

Журналдан кўчириб босилганда "Ta-
maddun nuri"дан олинди деб изоҳланиши
шарт. Матн ҳамда рекламалардаги маълу-
мотларнинг тўғрилиги учун муаллифлар
масъуллар. Журналда нашр этилган ма-
қолаларда муаллифларнинг таҳририят
нуқтаи назарига мувофиқ көлмайдиган
фикр-мулоҳазалари бўлиши мумкин. Таҳ-
ририята келган кўлёзмалар тақриз қилин-
майди ва муаллифа қайтарилмайди.

"SILVER STAR PRINT" МЧЖ босмаҳо-
насида чоп этилди. Буюртма № 47. Адади
2800 дона.

Тошкент шаҳри, Учтепа тумани, 22-мав-
зе, 17-йи.

МУГДАРИЖА

Жисмоний ва маънавий етук ёшлар – ээгу мақсадларимизга етишда таянчимиз ва суюнчимиздир.....	2
ИФТИХОР Артур АВАКОВ. Дунё нашрларида Ўзбекистон.....	12
БУРЧ Фарҳод ЭРМАНОВ. Мустақиллигини мустаҳкамлаш – мукаддас бурчимиз ва шарафли вазифамиздир!	16
БУГУННИНГ ГАПИ Мунаввара ЮСУПОВА. Ёшлар ва давлат сиёсати.....	20
ЖАРАЁН Элмурод ТУРСУНОВ. Жамоат назорати тизимида ўзини ўзи бошқариш органлар роли.....	22
ДЕПУТАТ СОАТИ Ҳамида МАТКАРИМОВА. Ҳақиқий демократия мактаби.....	23
ТАРИХ. ЖАМИЯТШУНОСЛИК Зилола ХАЛИЛОВА. Ўзбекистонда ёшлар сиёсати: амалиёт ва хориж тажрибаси.....	24
МУНОСАБАТ Гулнора ПОЛВОНОВА. Келажак қурилиши учун олтин ғишт.....	29
ҲИКМАТЛАР БЎСТОНИ Юсуф Ҳос Ҳожиб тарбия туғрисида.....	31
ТАРИХ. ФАЛСАФА Аристотелнинг "Осмон ҳақида"ги китобига доир Берунийнинг ўнта саволи ва унга Ибн Синонинг ўнта жавоби	32
НУТҚ САНЬАТИ Низомиддин МАҲМУДОВ. Овоз – фикр либоси.....	42
ЭТНОЛОГИЯ Хуршид ЖУМАНАЗАРОВ. Халқ табобатида қўлланиладиган касбий жиҳозлар.....	45
НАЗМ Энаҳон СИДДИКОВА. Жонимнинг устидадир. Ватан, шону шарафинг.....	49
Бахтиёр ГЕНЖАМУРОД. Фидойинг бўлгаймиз сени, Ўзбекистон!	58
АДАБИЁТШУНОСЛИК. ХАЛҚ ОҒЗАКИ ИЖОДИ Форуза МАМАТҚУЛОВА. "Тохир ва Зухра" достонининг ўзбек вариантлари.....	52
ҚИЗЛАРЖОН Жайхуннинг оловқалб қизи.....	56
ЎТМИШ Жабборберган ШОМУРОДОВ. Худоёрхон Қўнғиротда бўлғанми?.....	62
Умид БЕКМУҲАММАД. Дарё бўйидаги бандаргоҳ.....	88
АДАБИЁТШУНОСЛИК Мехрибон ЯДГАРОВА. Шукруллонинг "Тирик руҳлар" романидаги характер ва тасвир руҳияти.....	64
НАСР Турсунмурод ЭРМАТОВ. Жонқора. Ҳикоя.....	75
ТИЛШУНОСЛИК Дилдора ҲОШИМОВА. "Бобурнома" матнида математика ва астрономияга оид тасвирий воситаларнинг инглизча таржималардаги талқини.....	67
МУЛОҲАЗА Луқмон БЎРИХОН. Ота ва оила. Бадиа.....	72
ТАРИХ Дилғуз ҶЕГАЛИЕВА. Халқ билан мулоқот ва инсон манфаатларини ҳимоя қилиш масаласининг тарихимизда тутган ўрни.....	80
ТАДҚИҚОТ Араббой СОТИМОВ. Беғубор болаликнинг беғараз ўйинларида милллийлик ва тарбиявийлик...	84
ҚИШЛОҚ ҲЎЖАЛИГИ Зироатнома.....	92

Хуршид ЖУМАНАЗАРОВ,

ЎзР ФА Тарих институти
катта илмий ходим-изланувчиси

Халқ табобатида қўлланиладиган касбий жиҳозлар

Ключевые слова: лекарь, профессиональные инструменты, кухонные приборы, инструменты кровопускания, наштар (игла), тахтакач (гипс), мумия, хирург, сартараш.

Key words: quack, professional equipment's, household dishes, taking blood equipment's, nashtar (needle), hovoncha, takhtakach (gypsum), surgeon, mummy, hairdresser.

Ўзбек халқининг табобат анъаналари асрлар давомида йиғилган амалий тажрибалар асосида тўпландиган ва замонлар ўтиши билан янгиланиб, ўзига хос характер касб этиб бораётган миллый меросдир. Халқ табобати анъаналарини ўрганиш жараёнида турли минтақаларнинг тарихи, географик тузилиши, ўсимлик ва ҳайвонот дунёси, аҳолининг турмуш тарзи, хўжалик шакллари ҳамда халқ менталитетини ҳам кузатиш мумкин. Чунки табобат халқка хос бўлган ана шу омилларнинг умумий кўринишидир.

Табобат соҳаси асосан аҳоли саломатлигини сақлаш, доривор гиёхларни топиш ва кўпайтириш, тўғри ташхис қўйиш, касалликнинг олдини олиш, хасталикларни даволаш каби бир қанча вазифалар муштараклигидан иборат. Табобат вакиллари бўлган табиб (ҳаким)лар ўз қизиқишилари ва иқтидорига қараб табобатнинг маълум йўналишини ўрганади ва шу соҳада фаолият кўрсатади. Масалан: синиқчилар, доялар, кинначилар, қаҳҳоллар, жарроҳлар ва бошқалар. Йўналишидан келиб чиқиб, табиблар қўллайдиган жиҳозлар ҳам турличадир. Ушбу мақолада табибларнинг дори тайёрлаш, хасталикни даволаш ва бошқа мақсадларда ишлатадиган касбий жиҳозлари ҳақида фикр юритамиз.

Ўзбек халқининг анъана ва урф-одатларига бағишиланган изланишларда ҳамда сайёҳлар ва ҳар-

бийларнинг қундалик хотиралари ва эсдаликларида табиблар фойдаланган жиҳозлар ҳақида айrim фикрлар учрайди [3, 13:236-279]. Бу маълумотлар асосан тавсифий характерга эга бўлиб, одатда ушбу жиҳозларнинг умумий кўриниши ва нима мақсадда қўлланилиши каби масалалар доирасида чеклангандир.

Табобат илми қадим даврларга бориб тақалиши туфайли, унда қўлланиладиган жиҳозлар ҳам бир неча асрлик тарихга эга. Жиҳозларнинг айримлари ўзгариб ёки тиббиёт асбоблари билан аралашиб кетган бўлса, бошқалари бугунга қадар ўз ҳолица сақланиб қолмоқда. Шунни ҳам қайд этмоқ жоизки, айrim ҳолларда бошқа касб эгалари ҳам табобатнинг айрим соҳалари билан шуғулланишган. Жумладан, сартарошлар, ошпазлар, темирчи усталар, атторлар... Демак, айрим касб эгаларининг баъзи бир жиҳозларини ҳам табобатга оид анжомлар сирасига киритиш мумкин.

Табобат соҳаси вакилларининг фаолиятига назар ташлаб, касбий жиҳозларни нисбий равишда қўйидаги гурухларга ажратиш мумкин:

Дори тайёрлашда ишлатиладиган буюмлар.

Касалликни даволашда ишлатиладиган асбоблар.

Табобатда ишлатиладиган бошқа касб жиҳозлари.

Дори тайёрлашда ишлатиладиган буюмлар. Дори тайёрлаш жараёнида қўлланиладиган жиҳозлар ўша дорининг турига боғлиқ. Халқ табобатида қўлланиладиган дорилар тайёрлаш босқичига қараб икки турга бўлинади: содда ва мураккаб. Содда дорилар “туркона дори” деб ҳам аталган [12:107]. Туркона дориларнинг таркиби одатда битта доривор ҳом ашёдан иборат бўлиб, уни уй шароитида ҳам маҳсус анжомларсиз тайёрлаш мумкин. Бу до-

рилар тез тайёр бўлганлиги сабабли анжомларни узоқ вақт табобат учун ишлатишга сабаб бўлмайди.

Дориларнинг иккинчи тури мураккаб бўлиб, уларнинг таркиби бир қанча доривор гиёҳлардан иборат ва тайёрлаш маҳсус билим ва тиббий анжомларни талаб қиласди. Шу омиллар асосида айтиш мумкинки, дори тайёрлашда ишлатиладиган буюмлар ҳам иккى туркумга бўлинади:

а) Уй хўжалигига (ошхонада) ишлатиладиган буюмлар (коса, қозон, турли матолар, пичоқ, чойнак, пиёла, қошиқ ва бошқа идишлар). Бу анжомлар туркона дориларни тайёрлашда асқотади. Масалан: мойчек дамламасини тайёрлаш учун ошхона анжомларининг ўзи етарли ҳисобланган.

б) Маҳсус асбоблар – ҳовонча, маҳсус қозон (тайёрланадиган дori турига қараб тошдан, чўядан, мисдан ва бошқа металлдан ясалгани ишлатилади), элақ, тарози, қўл тегирмони, турли ҳажмадиги қошиқлар, маҳсус дori сақланадиган идишлар кирган[8]. Мураккаб дориларни тайёрлаш табибдан юқори аниқликни ва маълум шароитни (қорону хона, соя жой кабилар) талаб қиласди. Айрим дорилар эса узоқ вақтда тайёр бўлишини инобатга олсақ, дori солинган идиш дori маромига етмагунча банд бўлади. Шунинг учун бу турдаги дорилар маҳсус анжомларсиз тайёрланмайди.

Қадимда табиб берган рецепт асосида дori тайёрлайдиган маҳсус кишилар (доригарлар) бўлган ва одатда мураккаб дорилар билан савдо қилишган. Доригарлар ўзлари учун керакли жиҳозлар ва хом ашёга эга бўлишган. Мураккаб дориларни тайёрлаш учун маҳсус ошхона ва керакли ашёдан ясалган жиҳозлар талаб қилинади. Ўзбекистонда ана шундай дori тайёрловчиларнинг қадимий марказларидан бири Пойканндан[19:35-39] (Бухоро) топилган. Пойканнадаги дori идишларининг аксарияти шишадан ишланган бўлиб, турли қўринишда ва ўлчамда эди. Уларнинг аксарияти ҳозирги фармацевтикада ишлатиладиган идишларга ўхшайди. Шиша идишларнинг ранги оч сарик, яшил, зангори, кўк ва улар қонни сўриб олишда ҳам ишлатилган [2:17]. Табиблар шу қўринишдаги жиҳозлардан асрлар давомида фойдаланишган ва табобат ривожлангани сари маҳсус идишлар ҳам ўзгариб, шаклланиб борган.

Бугунги кунда аксарият табиблар ўзлари дориворларни йифади ва дori тайёрлайди. Тажрибали табибларнинг барчасида дорилар тайёрлашда ишлатиладиган жиҳозлар мавжуд ва ушбу жиҳозлар уй хўжалиги учун мўлжалланган янги технологиялар билан бойиб, замонавийлашиб бормоқда. Масалан: электрон тарози, музлаткич ва газ плиталар, электр тегирмон, кофе майдалагичлар шулар жумласидандир. Янги замонавий буюмларнинг жорий қилинишидан кўзланган мақсад ишни осонлаштириш, ўлчамни аниқ олиш, дорини сифатли сақлаш ва бошқалар.

Касалликни даволашда ишлатиладиган

асбоблар. Ушбу турдаги жиҳозларни мос равища табобат турларига қараб ажратиш мумкин. Чунки табобатда ишлатиладиган умумий жиҳозлар билан бир қаторда соҳаларда ишлатиладиган маҳсус анжомлар ҳам борки, улар фақат айрим соҳа табибларига тегишли ва хос бўлиб, шу жиҳозлар орқали унинг қандай табиб эканлигини бир қарашда билиш мумкин. Биз ҳам даволашда ишлатиладиган жиҳозларни шу асосда кўриб чиқамиз:

а) Қон олиш амалиёти. Қон олиш – маҳсус тифли буюм ёрдамида баданнинг маълум қисмидаги вена қон томирининг бутунлигини бузиб, маълум микдордаги қонни ихтиёрий ҳолда бадан сиртига чиқариш орқали касалликни даволашда қўлланиладиган анъанавий усул ҳисобланади [15:15]. Қон олиш учун ишлатиладиган жиҳозлар қўйидагicha:

Қориқ (қортиқ). Қон олиш мақсадида ишлатиладиган, одатда қорамол шохидан (асосан буқаники танлаб олиниади) ясалади [6]. Қўриниши воронкасифат бўлиб, тананинг маълум қисмига қонни тўплаш мақсадида ишлатилади. Бу асбоб кейинчалик ўрнини маълум муддат тиббий банкага бўшатиб берган бўлса, ҳозирда асосан зулук қўйиш усули ишлатилади.

Наштар. Бу ҳам қон олишда ишлатиладиган асбоб бўлиб, қортиқдан фарқли томони, бу билан инсон танаси (қон олиниадиган томир) керакли ўлчамда кесилган. Наштар ўткир учли тиф ва дастакдан иборат бўлиб, қон оловчи табиб унинг тозалигига алоҳида эътибор қаратади. Қортиқ ва наштар маҳсус қопламада ёки тоза матога ўралган ҳолда сақланади [7].

Зулук – чучук сув ҳавзаларида яшовчи, йиртқич ёки паразит ҳолда кун кечириувчи ҳалқали чувалчанглар вакили [21:164]. Сўнгги пайтда табиблар қон олишда зулукдан кўпроқ фойдаланмоқда. Табобат дарғаларидан бўлган Боситхон Шоший – “зулук солиши борасида ҳинд табиблари катта натижаларга эришган, лекин айрим зулукларда заҳар бўлгани учун бошқа ҳалқ табобатида унга камдан-кам мурожаат қилишган”, – деб таъкидлайди. Қортиқ қўйиш мумкин бўлмаган айрим жойларга зулук қўйишнинг фойдаси исботлангач, табобатда кўллаш мумкин бўлган зулукнинг қўриниши ва тошиш мумкин бўлган жойлар баён қилинган [4:28]. Бугунги кунда табиблар орасида зулук қўйиш кенг тарқалган бўлсада, айрим ҳакимлар бунга салбий муносабатда бўлишади. Масалан, бухоролик табиб Турсун бобонинг фикрича – “зулук танадаги тоза қонни ҳам сўриб олади”, табиб эса наштар ва қортиқ ёрдамида керакли қонни чиқаришда, жараёнга онгли муносабатда бўлар экан [6]. Қадимдан қон оловчи табиблар ёки зулук қўювчилар ҳалқ орасида фаолият юритган. Этнограф О. Сухарева – “Бухоро шаҳрида маҳсус зулук қўювчи оила истиқомат қилишини ва улар яшайдиган жой маҳаллий ҳалқ томонидан “кўчай шуллукчиҳо” (зулукчи кўча) дейилишини” тилга олади[20:171].

б) Синиқчиларнинг жиҳозлари. Синиқчилар баъзан “шикастабанд” номи билан ҳам аталиб [22:10], улар сүякнинг синиши, дарз кетиши, жойидан қўзғалиши (чиқиши) ҳамда этнинг лат ейиши каби ҳолатларда одамларни даволайди. Синиқчилар қўллайдиган жиҳозлар содда ва топилиши осон бўлган анжомлар бўлиб, айрим маҳсус жиҳозларни ўзлари ясашади ёки унинг муқобил вариантини қўллашади.

Таҳтакач. Синиқчи табиблар қўллайдиган энг машхур анжом. Таҳтакач синган сүякнинг қимирлаб кетмаслиги учун боғлаб қўйиладиган ёйсимон ёки текис ёғоч [9]. Халқ табобатида таҳтакач асосан оддий қуруқ ёғочдан ясалади, синган жой кичик бўлса (масалан: бармоқ) тайёр ва текис бўлгани учун музқаймоқ чўпига [10] ишлатилса, тоғли тоҷиклар ва Хоразмнинг [5:30;16:58] айрим ҳудудларида яшовчи аҳоли қамишдан ҳам кенг фойдаланган. Аксар табиблар таҳтакачни ўзлари тол ёки тутдан ясашган ва муолажага борганда ёнларида олиб юришган. Тол новдаси нов шаклида бўлгани учун унда ҳам қўлни қимирлатмаслик учун фойдаланиш мумкин. Бу жиҳоздан оғриқни бироз босиш ва қўлни асраш мақсадида кўпроқ бемор табиб олдига келгунга қадар қўлланилади.

Уй тухуми. Таҳтакач боғланган жойида қотиби туриши учун тухумнинг сарифига қизил кесак элакдан ўтказилиб аралаштирилади ва ёғоч атрофига яхшилаб сурин чиқилади [10]. Устидан оддий тоза мато (асосан дока) билан маҳкам боғлаб қўйилган. Табиблар бу муолажа учун хонадонда етиштирилган тухумни афзал биладилар.

Мумиё. Синиқчилар томонидан сүяклар тез битиши учун мумиё тавсия қилинади. Умуман бу модда қадимги табибларни ҳам қизиқтириб келган. Манбаларда келтирилишича, “мумиё” юон тилида “танани ҳимоя қилувчи, сақловчи” деган маънони англатса, араб ва форслар мумсимон юмшоқ ва эрувчан бўлгани учун шундай аташган [18:21]. Мумиёнинг асл ёки сохта эканлигини аниқлаш ва ундан фойдаланиш борасида аксарият синиқчилар малакали табиблар билан маслаҳатлашишни тавсия этади. Одатда сүяк бита бошлагандан бу модда тавсия этилади.

в) Жарроҳлиқда қўлланиладиган асбоблар. Бу анжомлар асрлар давомида ривожланиб келди. Табобатга бағишлиган бир қанча тиббий асарларда жарроҳларнинг иш қуроли тузилиши, нимадан ясалгани ва қандай вазифани бажариши ҳақида қимматли фикрлар учрайди. Ўрта асрларда фаолият юритган табибларнинг жарроҳлик асбоблари тўғри ва эгри қайчилар, металл ланцетлар, жарроҳлик пичоқлари, илмоқ, игна, кумуш симлар, қисқичлардан иборат бўлган [11]. Адабиётларда моштабиблар ҳам синиқчиликдан ташқари жарроҳлик билан шуғулланишгани ва жиҳозларнинг аксарияти мисдан ясалгани айтилади [17:35]. Жарроҳлар амалиётда кесилган жойни тикишда ҳам ин-

сон танасига мослашувчан турли табиий воситалардан фойдаланган. Соч толаси (ушбу усулни илк бор машхур табиб Абу Бакр ар-Розий тақлиф қилган) [23:240], кўй ичаги [14:121] шулар жумласидандир.

Ҳозирда жарроҳ табиблар муолажа жараёнида замонавий тиббиёт жиҳозларидан фойдаланади. Чунки жарроҳлик асбобларини керакли металлдан ишлаш ва зарур кўринишга келтириш мураккаб технологияни талаб қиласди. Тиббиёт жиҳозларига эса керакли ишлов берилган ва қулай кўринишга келтирилган. Авваллари темирчи усталар ва айрим ҳолларда табибларнинг ўзи имкон қадар жарроҳлик асбобларини қўл меҳнати ёрдамида ясашган.

Табобатда ишлатиладиган бошқа касб жиҳозлари. Табобат тарихига назар солсак, маълум сабаблар туфайли (аксарият ҳолларда малакали табибининг йўқлиги ёки жуда узоқда эканлиги) бошқа касб эгаларининг ҳам табобат билан шуғулланиши ва даволашда ўзларининг касбига оид асбобларни ишлатишни кўришимиз мумкин. Б қаби ҳолатлар барча ҳалқлар табобатида бўлгани каби, ўзбек халқ табобатини ҳам четлаб ўтмаган. Қуйида бошқа касб эгаларининг табобатда қўллаган асбоблари ҳақида тўхталамиз:

а) Сартарошлар. Қадимдан бу касб эгалари тиши олиш, хатна қилиш, айрим яраларни жарроҳлик йўли билан олиб ташлаш кабилар билан машғул бўлишган. Сартарошлар фаолияти давомида қуидаги анжомлардан фойдаланган:

– устара. Сартарошнинг асосий иш қуроли ҳисобланиши билан бирга табобатда ҳам кенг ишлатилган. Масалан: сариқ касалга чалинган кишиларни қулоғи орқасидан қон олишда наштар вазифасида ишлатилади [5:29]. Ўтқир тиғли устара ришта касаллигини даволашда, хатна қилишда ҳам ишлатилган. Бундан ташқари сартарошлар соч олиш амалиёти давомида мижозларнинг боз қисмини массаж қилган.

б) Темирчилар. Бу касб эгаларининг табобат билан шуғулланиши кам кузатилади. Қадимда темирчиларга мурожаат қилувчилар кўпроқ мистик (ғаритабии кучлар асосида даволаш) табобат вақили сифатида қарашган. Манбаларда айтилишича, темирчилар устахонасида аксар беморлар ўзлари билан кўзачада қайнаган сув олиб келганлар. Уста бу сувга чўғ бўлиб турган кумуш парчасини ташлашган. Чунки кумуш ионлари сувдаги бактерияларни заарсизлантирган [1:71-77] ва бу сувни ичган бемор тузалиб кетган. Эмпирик табобатда (тажриба йўли билан исботланган усууллар орқали даволаш) эса улар узоқ қишлоқ жойларда тиши олиш билан шуғулланган.

омбур. Тиши олишда ишлатиладиган асосий иш қуроли. Тиши оловчи жисмонан кучли, қўллари маҳкам тутиб туришга кўнишкан бўлиши лозим [6]. Темирчилар жисмонан кучли ва жиҳоз мудом ёнида бўлгани сабабли қишлоқ жойларда уларга ҳам му-

рожаат қилишган. Лекин аксарият ҳолларда сартошлар тиши олиш устаси сифатида тилга олинади.

Барча касб жиҳозлари каби табибларнинг жиҳозлари ҳам турли изланишлар ва кузатишлар натижасида пайдо бўлган ва амалиёт давомида тўпланган тажрибалар асосида шаклланиб борган. Табиблар одатда беморларнинг уйига ташриф буюриб ёки ўз хонадонларида қабул қилиб даволаганлар. Шу сабабли уларнинг барча жиҳозлари биринчи навбатда уй хўжалигида ишлатиладиган ва тезда то-пиладиган идишлар эди. Мураккаб дорилар кашф қилингач, уларни тайёрлаш узоқ ва машаққатли жараённи ва маҳсус мұхитни талаб қилган. Бу эса маҳсус асбоблар ва дори тайёрлайдиган ошхона(лаборатория)нинг пайдо бўлишига олиб келди. Маълумки, табобатнинг айрим соҳаларининг ривожланиши тарихнинг маълум даврида ёки айрим минтақада шу турдаги табибларга эҳтиёж катталигидан келиб чиқсан бўлса, шу жараён табиий равишда табобат жиҳозларининг яратилиши ва қулай кўринишда бўлишига замин яратган.

Табобатда қўлланиладиган жиҳозларнинг аксарияти бугунги кунда ҳам ўз кўринишини ва вазифасини сақлаб қолган. Айримларигина тиббиёт жиҳозлари билан (асосан жарроҳларда) тўлдирилган. Табиблар фаолиятининг сақланиб қолиши ҳамда улар ишлатадиган жиҳозларнинг амалда эканлигининг сабаби – табобат усуслари ва соҳа жиҳозларининг асрлар давомида амалий синовдан ўтганилиги, шу асосда табиб ўз беморларини йиллар давомида мувафақиятли даволаб келганлигидир. Табиблик жиҳозларининг бугунги кунга қадар етиб келгани ҳалқ табобати анъаналарига баҳо беришда, унинг тарихини ўрганишда мұхим аҳамият касб этади. Чунки, шу асосда табобат соҳаларининг умумий аҳволи, ривожланиш босқичлари, қолаверса соҳага доир атоқли табибларнинг фаолиятини тадқиқ қилиш мумкин.

Бугунги кунда табибларга тегишли касб қуроллари бир кўришда назарга илмайдиган даражада оддий ва содда кўриниши мумкин. Лекин ана шу асбобларнинг тараққий этиши ва шаклланиши замонавий тиббиёт жиҳозларининг юзага келишига олиб келди. Табобат илми ва анъаналари бевосита замонавий тиббиётнинг пайдо бўлиши ва тараққиётiga сабаб бўлганлигини биргина табиблик жиҳозлари ва уларнинг трансформацияси орқали кўриш мумкин.

Фойдаланилган адабиётлар:

1. Pescherova E. Organizations of craftsmen in Central Asia in the late XIX th and early XX th centuries // Труды ХХУ Международного конгресса востоковедов 9–16 августа 1960 г. Москва, 1963. Т. III.
2. Ахмедов Р., Наимов Н. Бухоро тиббиёти тарихи. Б. Университет. 2009.
3. Богдан Рык. Бухарские хирурги // Туркестанские ведомости. 1903. № 53.
4. Боситхон ибн Зоҳидхон Шоший. Қонуни Боситий: Даво тадбирлари. Т. Турон замин зиё. 2011.
5. Гойибов М. ва бош. Хива табобати.. Т. Абу Али Ибн Сино. 1995.
6. Дала ёзувлари. Бухоро вилояти, Қоракўлумани. 2015-2016 йил.
7. Дала ёзувлари. Наманган вилояти, Уйчи тумани. 2016 йил.
8. Дала ёзувлари. Сурхондарё вилояти, Термиз шаҳри. 2015 йил.
9. Дала ёзувлари. Тошкент шаҳри, Юнусобод тумани. 2016 йил.
10. Дала ёзувлари. Фарғона вилояти, Фарғона тумани. 2015 йил.
11. Жовлиев А. Темур ва Темурийлар салтанати даврида Ўзбекистон худудида жарроҳликнинг ривожланиши // Оила шифокори. 2000 йил 21 апрел.
12. Исординов Н. Туркистон анъанавий ҳалқ табобати тарихидан // Тарих тилга кирганда. Даврий тўплам № 9. Т. Наврӯз. 2016.
13. Кушелевский В. Материалы медицинской географии и санитарного описания Ферганской области. Том I. Новый Маргелан. 1891.
14. Қодиров А. Ўзбекистон тиббиёти тарихи. Т. 2000.
15. Қон олиб даволаш // Шарқ табобати. 2014. № 3.
16. Монаков Н. Возможность использования способов иммобилизации, применяемых народной медициной в Таджикистане // Известия АН Таджикской ССР, отделение естественных наук. Том VII. С.1954.
17. Моштабиб Абдулжаббор Мұхаммад Собир ўғли. Асрлар ошган табобат. Т. Давр-пресс. 2007.
18. Мумиё шарқ табиблари талқинида // Шарқ табобати. 2014. № 2.
19. Мухамеджанов А., Семенов Г. Химическая лаборатория VIII века в Пайкенде // Общественные науки в Узбекистане. 1984. № 3.
20. Сухарева О. Квартальная община позднефеодального города Бухары. М. Наука. 1978.
21. Ўзбек тилининг изоҳли луғати. Т. Ўз МЭ. 2006.
22. Ўролов А. Ўтмишда даволаш муассасалари. Т. Фан. 1990.
23. Шайх Мұхаммад Содик Мұхаммад Юсуф. Ҳадис ва ҳаёт. 18 жуз. Тиб ва дам. Т. Шарқ. 2010.

Резюме: В этой статье речь идет об этнологических исследованиях и использовании инструментов в деятельности лекарей. Инструменты, которыми пользовались лекари, изучены в связи с народной медициной. И указаны инструменты, используемые представителями других профессий, занимающимися народной медициной.

Annotation:Using equipment is which during quack activities researcher in ethnologic respect in this article. Quack using equipment's were learn with fields of folk medicine. In addition, equipment's are given which other professionals are occupier with folk medicine.